

[Energiministeren]

angår eksisterende bebyggelser kan kommunalbestyrelserne under hensyn til den naturlige udskiftningstakt for centralfyr og olietanke påbyde en sådan tilslutning.«

Bemærkningen blev dengang, hvilket jeg har fundet ganske naturligt, ikke modsagt af regeringen.

Endvidere udsendte jeg den 25. november sidste år en pressemeddelelse, hvori jeg understregede, at ifølge varmforsyningsloven er det udelukkende kommunalbestyrelserne, der kan pålægge borgerne en tilslutningspligt til kollektive varmforsyningsanlæg. Man kan altså ikke fra centralt hold kræve, at kommunalbestyrelserne bruger denne ret.

I betragtning af det gode samarbejde, der har været mellem kommuner, amter og energiministeriet om de presserende opgaver på varmeplanområdet, finder regeringen ikke noget behov for at ændre på de gældende regler, og da administrationen af varmforsyningsloven selvfølgelig sker på dette grundlag, finder regeringen heller ikke grund til at stille sig positivt til venstres beslutningsforslag.

Jeg skal supplerende citere fra den skriftlige fremsættelse den 5. april 1979 af forslag til lov om varmforsyning, hvor min forgænger i embedet, daværende handelsminister Arne Christiansen, bl.a. sagde følgende – sp. 9469:

»Introduktion af naturgas over et kort åremål og hastig udbygning af kraftvarmeanvendelsen kræver en nøje planlægning af anvendelsen af disse varmekilder for at opnå den bedst mulige udnyttelse af de betydelige investeringer, som rørbunden energi kræver.«

»Og lidt længere fremme – sp. 9470:

»Da landsdækkende energipolitiske hensyn spiller en helt afgørende rolle inden for energisektoren, har der måttet tildeles handelsministeren i samarbejde med andre berørte ministre en række beføjelser med hensyn til at fastlægge rammerne for planlægningen og planernes faktiske gennemførelse. Da totalplanlægningen må forventes at blive en tidkrævende proces, samtidig med at introduktionen af naturgas og udbygningen af anvendelsen af kraftvarme i visse områder er af hastende karakter, er der i lovforslaget indeholdt overgangsbestemmelser, hvorefter handelsministeren kan pålægge amtsråd og kommunalbestyrelser at udarbejde delplaner,

der kan danne grundlag for gennemførelsen af konkrete varmforsyningsprojekter.«

Disse ord står stadig ved magt, og der administreres fortsat på dette grundlag. Derfor er vi ikke særlig begejstrede for dette beslutningsforslag.

Mette Groes (S):

Til venstres beslutningsforslag må jeg tillade mig den bemærkning, at jeg ikke er bekendt med, at energiministeren har anvendt varmeplandirektiver, der går ud over beføjelserne i varmforsyningslovens § 3, og at jeg så sandelig heller ikke regner med, at han vil udfærdige sådanne direktiver. Det skulle derfor ikke være nødvendigt at pålægge ham at undlade at gøre noget, han faktisk ikke gør, eller forbyde ham noget, som han ikke har tænkt sig at gøre.

Med hensyn til at pålægge ministeriet at udarbejde et cirkulære til kommunerne ville det nok være lidt af en mærkværdighed, eftersom det er sket og kommunerne i øvrigt er fuldstændig klar over deres selvstændighed på dette område. Dertil kommer, at der er udsendt vejledende pjecer, som enhver har kunnet få fat i længe. Uden for ministeriel regie, men dog nyttigt for kommunerne, har Kommunernes Landsforening udsendt en ganske glimrende vejledning bilagt alle relevante cirkulærer. Det vil sige, at den kommune, der vil, allerede længe har kunnet få alle nyttige oplysninger. Endelig udgives jo også alle de spørgsmål og svar, som stilles i udvalget vedrørende en så vigtig lovgivning som denne, i bøger, som er til at købe i boghandelen.

Når det er sagt, kan man ikke være opmærksom nok på, at også andre end de nærmest implicerede bør kunne disse regler og bør kunne få let adgang til at lære dem at kende. Hr. Lennart Larsons beslutningsforslag har da så i hvert fald den mission at få disse oplysninger frem, og det anser jeg for udmærket. Men støtte beslutningsforslaget kan vi ikke.

Annelise Gottfredsen (KF):

Der er da for en gangs skyld noget, jeg er enig med ministeren i, og det er henvisningerne til, hvad der foregik under lovens tilblivelse. Det er sådan set stærk kost og noget af en gyser, og det er også derfor, vi måtte afvise at gå med til denne lovgivning. Vi har